

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PK
2358
F3

'A Start

in Marathi"

Gift of

Mr. George H. McMurray

**STANFORD
UNIVERSITY
LIBRARIES**

V. G. Murray.

Basine

Berar

4/7/07

11. 11. 11.

5

11

11

11

11

“A Start in Marathi”

BY

EDWARD FAIRBANK, M.A.,

*Missionary of the American Marathi Mission
of the A. B. C. F. M.*

POONA :

THE SCOTTISH MISSION INDUSTRIES CO., LTD.

1907.

nk

PK 2358
F3

Price Rupee 1-8.

PURPOSE AND SCOPE OF BOOK.

THIS primer is intended for those who wish to learn the Marathi language for practical use. There is nothing exhaustive here. Everything is left incomplete. The only object of the little book is to help the beginner toward a right start in the acquirement of the language for use.

It is believed that a totally wrong method is being used in Marathi text-books for beginners. The basis adopted is translation, the idea being that the novice will learn to speak by translating words. The evil of this method is seen in two marked ways:—(1) The beginner is discovered going through two operations in talking. He thinks out his sentence in English and translates it as rapidly as he can into Marathi. (2) This translation method leads to bad Marathi because the basis is the English sentence.

The present method assumes that the child's way of learning a language is the best. The child does not go through the process of translation but learns the names of objects, words, phrases and sentences directly. It learns to think in the language. This is just as true where the child uses two languages. When using one language the other is dropped. The child thinks in the language that it is temporarily using.

One can learn to think in a new language by keeping one's thoughts and words fixed upon it and not intermingling it with translated phrases. The language should be learned by constantly hearing, seeing and repeating, just as the child does.

A START IN MARATHI.

LESSON I.

Part 1. Conversation.

The object of the beginner in Marathi is to learn to use the language, to use it correctly and idiomatically. The child learns a language not by translation but by constant use. This is the natural and direct method.

During the half hour or more spent in conversation, have your pandit use nothing but Marathi. Make all explanations before or after this portion of the lesson.

Begin simply. Take the commonest articles of furniture in the room, learn the names directly with the simple gender affixes and number changes. Do not expect that everything can be understood or remembered at once.

Below are given simple words that should be learned by constant and correct repetition. The pandit should point to the object and lay emphasis on the word needed.

* तें मेज आहे.

तें दार आहे.

तें पुस्तक आहे.

तो कागद आहे.

ती खुर्ची आहे.

Repeat this over and over again. Make the association perfect.

Part 2. Pronunciation.

Pronunciation had better be taken up in the conversational portion, but special attention is here

* The Marathi words and sentences in the first lessons are useful at first to guide the pandit and later for the learner.

called to letters and words that present difficulties to the learner.

त and **द**. The learner should find out just where the tongue is placed for each new letter. The **त** is not like our English *t*. For the *t*, the tongue is placed above the teeth on the gums. For the **त**, the tongue is flattened up against the upper row of teeth, with the tip of the tongue just in evidence between the upper and lower teeth. The **द** is formed in much the same way with a different sound.

ज. This letter has the sound of *zâ* in *adz*, but sometimes it also has the sound of *jâ* like *ju* in *just*.

च. sometimes pronounced *tsâ*, sometimes soft *ch*.

ख. aspirate of *k*, *i.e.*, *kh*.

र. The *r* must be rolled.

Part 3. New Words.

मेज	पुस्तक	तो, ती, तें.
दार	कागद	
खुर्ची	आहे	

Part 4. Reading and Writing.

Learn to pronounce, distinguish and write the following vowels :—

Short.

अ *a* in among.

इ *i* in it.

उ *u* as in pull.

ऋ *ri*, liquid *r*.

आई. आज.

Long.

आ *a* ah in father.

ई *i* like ee in meet.

ऊ *u* like oo in moon.

ऋ *ri*, liquid *r*, long *i*.

LESSON II.

Part 1. Conversational.

The pandit should begin the lesson by asking the question **ते काय आहे?** pointing to the articles whose names were given in Lesson I. Once the meaning of **काय** is understood, it forms a most useful question. Add to the student's vocabulary the following words, pointing to the objects referred to, **हे काय आहे?**

हा हात आहे.	हे नाक आहे.
हा कान आहे.	हे तोंड आहे.
हा डोळा आहे.	ही जीभ आहे.

Part 2. Pronunciation.

ड. Not the English *d*. It is like *rd* in hard without any distinct initial *r* sound, pronounced by rolling the tongue up to the roof of the mouth. Cf. pronunciation of **त** and **द**. At first the learner will hardly be able to distinguish the difference in sound but gradually the ear will be trained to it.

ळ. This sound is found (or at least very similar to that) in the *rl* of girl.

भ. The aspirated *b*. In the aspirates the *h* sound or aspiration must be made immediately with the consonant sound.

Part 3. New Words.

काय	कान	नाक	जीभ
हात	डोळा	तोंड	हा, ही, हे.

Part 4. Reading and Writing.

Learn the remaining vowels.

ल li, "the French *lu* with *l* prefixed," ल the long of ल.

ए like *ey* in *they*. ऐ compound of अ and इ and sounded like *i* in *pine* or *ui* in *guile*.

ओ like *o* in *note*. औ like *ow* in *cow*.

अं nasal *n* like *n* in French *vin*. अः âhă (last â very short).

LESSON III.

Part 1. Conversational.

Let the pandit now use a new phrase :—**तुम्हाला काय पाहिजे ?** Articles may or may not be used at the option of the pandit.

Affirmative.

मला खुर्ची पाहिजे.
मला पुस्तक पाहिजे.
मला पाणी पाहिजे.
मला तांगा पाहिजे.
मला चमचा पाहिजे.
मला सुरी पाहिजे.
मला कांटा पाहिजे.

Negative.

मला खुर्ची नको.
मला पुस्तक नको.
मला पाणी नको.
मला तांगा नको.
मला चमचा नको.
मला सुरी नको.
मला कांटा नको.

The first two lessons should be carefully reviewed by frequent repetition of question and answer. Sometimes the pandit should put the question **तें काय आहे ?** and again the pupil should put the question.

Part 2. New Words.

मला	पाणी	तांगा	पाहिजे
चमचा	सुरी	कांटा	नको

Part 3. Pronunciation. ण, च, ट.

N.B. Pronunciation of first and second च in चमचा.

Mark position of tongue in the pronunciation of ण, ट. Place the tongue right and the sound is bound to come right. ट is like the New England *rt* in tart.

ण is like *rn* in barn.

Cf. position of tongue in forming sound for अ and न also for त and ट.

Part 4. Reading and Writing.

The Marathi language is a strictly phonetic system. It may be stated here, what will appear more fully in a later lesson (XI.), that each consonant is supposed to have present the vowel अ. The consonant when without this vowel sound is indicated by a short line under the letter, *e.g.* क्.

क kă, *k* as in kirk.

ख khă, aspirate of क. Like *kh* in khan.

ग gă, like *g* in govern.

घ ghă, aspirate of ग, as in ghee.

ङ ng, the nasal sound in singing.

For reading only.

अग	अघ	आग	अंग	अगई	एक	एकएक
ऐक	ओक	कई	गई	खग	ओघ	

LESSON IV.

Part 1. Conversation.

The pandit will bear in mind that only by constant and correct repetition by the student of words and phrases already learned will proper advancement be made. In this lesson a new phrase is introduced :—

Question.

तैं पुस्तक कोठें आहे ?
माझें पुस्तक कोठें आहे ?
तांगा कोठें आहे ?
गाडी कोठें आहे ?
गाडीवाला कोठें आहे ?
तांगेवाला कोठें आहे ?
तुमचें पुस्तक कोठें आहे ?
माझी सुरी कोठें आहे ?

Answer.

तैं तिकडे आहे.
तैं इकडे आहे.
तो इकडे आहे.
ती तिकडे आहे.
तो तिकडे आहे.
तो इकडे आहे.
माझें पुस्तक इकडे आहे.
तुमची सुरी तिकडे आहे.

Part 2. Pronunciation.

ठ Mark position of tongue in pronouncing the ठ. The tongue is rolled back on the roof of the mouth and the aspirated sound is made as the tip of the tongue moves off.

झ aspirated ज. Aspirate dz in adz.

व like the w sound in wo. Also like v in vat.

Part 3. New Words.

कोठें	गाडी	इकडे	तुमचें
माझें	गाडीवाला	तिकडे	

Part 4. Reading and Writing.

Review and fix former letters before taking up the new.

च like *ch* in churn : also like *ts* in pets without the initial *t* sound.

छ Aspirate of च.

ज like *dz* in *adz* : also like *j* in just.

झ Aspirate of ज.

ञ Nasal sound in *singe*.

For reading only.

अज	आज	आंच	उंच	कच	कचक	खच
खंज	गज	गंज	चक	चई	चकचक	चंग
	चंच	जई	जग	झकझक.		

LESSON V. REVIEW.

Part 1. Conversation.

Review all phrases. तें मेज आहे. हा हात आहे.

Let the learner go through the room with the objects he knows, using तो—आहे. ती—आहे. तें—आहे.
हा—आहे. ही—आहे. हें—आहे.

2. In like way with मला—पाहिजे. This chair, it

3. In like way with तो, ती, तें—कोठें आहे?

that is the way

Part 2. Pronunciation.

Go carefully over the pronunciation of all the letters used in the above words.

ज Give its two sounds.

त Show where tongue is placed and pronounce.

द Show where tongue is placed and pronounce.

ख Get the aspirate correctly.

Part 3. Words.

Review every word.

Part 4. Reading and Writing.

Be able to repeat the vowels by heart.

Repeat the consonants thus far learned.

ट like *rt* in *tart*.

ठ Aspirate of ट.

ड like *rd* in *heard*, without any distinct initial *r* sound especially at the beginning of a word. The tongue is placed well up on the roof of the mouth.

ढ Aspirate of ड.

ण like *rn* in *earn* without any distinct *r* sound.
The tongue well up on the roof of the mouth.

For reading only.

अट	आट	अड	आड
ईट	ईड	आठ	आण
उकड	उघड	उंट	ऊठ
ऐट	ओढ	ओंढ	औट
औजड	कट	कटक	कंटक
कटकट	कंठक	कड	कडक
कढ	कढई	कढण	खट
खटखट	खड	खडक.	

LESSON VI.

Part 1. Conversation.

Pronunciation is so important in Marathi that the pandit should always correct a mispronounced word. A wrong habit is very hard to overcome. All the dentals and cerebrals, especially at the commencement, should be carefully watched and a right habit of pronunciation formed by the pupil.

The numerals :—एक, दोन, तीन, चार, पांच.

मला एक कान आहे.	मला दोन डोळे आहेत.
मला दोन कान आहेत.	मला एक जीभ आहे.
तुमचा हात कोठे आहे?	तुमचे बोट कोठे आहे?
मला पांच बोटे आहेत.	

Part 2. Pronunciation.

Note the distinction in the pronunciation of च in चार and च in पांच.

Again चा in चार and चा in तुमचा.

Part 3. New Words.

एक	तीन	पांच
दोन	चार	बोट.

Part 4. Reading and Writing.

त is pronounced with the tip of the tongue pressed against the teeth, and not as the English t.

थ Aspirate of त.

द is pronounced with the tip of the tongue pressed against the teeth but with a harder sound.

For reading only.

अखर, अगभर, अगर, अचर, अठव, अडव, अतर, अतल,
 अदल, अधर, अनल, अनशन, अपजय, अपयश, अपर, अंबर,
 अभय, अभर, अमर, अमल, अयन, अयब, अरद, अरब, अर्क,
 अर्ज, अर्थ, अर्ध, अर्ह, अलख, अलग, अलड, अलबत, अलम,
 अवई, अवगत, अवघड, अवचट, अवजड, अवजतन, अवड, अव-
 तरण, अवयव, अवर, अवल, अवलब, अवश, अंश, अदान, अशर,
 आगर, आगल, आचरण, आदर, आभरण, आय, आरंभ, आवई,
 आवड, आवर, आवरण, आशय, इयत, इरड, इरण, इलम, इश,
 इषक, ईश, उखर, उचल, उतरण, उदय, उपनयन, उपनगर-
 उपशम, उंबर, उभय, उमर, ऊर, एकंदर, एकचर, एकदल, एक,
 मय, एकवचन, एर, एरंड, ऐरण, ऐल, ऐवज, ऐवट, ओशट,
 औषध, कणखर, कदर, कर, कंबर, कमळ, करवत, कलंक, कलफ,
 कवच, खर्च, खवल, गफलत, गरगर, गवर, घर, चपळ, चरक,
 चव, छत, जय, जर, जल, तरट, तरण, तरफ, तरवड, थर, थल,
 दर, दरद, दरदवन, दर्श, दर्शक, दर्शन, दलदल, दंश, दश, धर,
 धनगर, धर्म, धवल, नेतर, नयन, नफर, नर, नरक, नव, नवल,
 पदर, पय, पर, परवर, फरडा, बल, भर, भय, भवई, मरण, यश,
 रकम, रथ, रतल, रयन, लग, लवकर, लवंग, लष्कर, वय, वर्ग.

LESSON IX.

Part 1.

Remember that English should not be used at all. Get your meaning as the child from the sense of things. Do not translate. You can do that after you have learned to talk. Get a working basis in short, simple, common, and important phrases. You will then advance more rapidly.

मला पाणी द्या.

तिकडे जा.

मला दूध द्या.

तुम्ही काय म्हणतां ?

इकडे या.

Part 2. New Words.

द्या, म्हणतां, या, जा.

Part 3. Reading and Writing.

स like *s* in sun.

ह like *h* in hung.

ळ like *rl* in girl.

क्ष union of क and ष. Like the sound in action.

ञ dnya. A nasal sound with दू and झ (न) and य combined.

This completes the Marathi consonants.

For reading only.

अटकळ, अडखळण, अडस, अडसर, अनक्षर, अपहरण, अवसर, अवळ, असंगत, असळ, अक्षर, अज्ञ, आवह, आसन, आळ, आळस, इसम, उखळ, उपळ, उरःसर, उसळ, ऊंस, ऋषवत, ओळ, ओळख, औरस, कणीस, करमळ, कस, कंस, कसपट,

कसर, कसरत, कहर, कळ, कलंक, कळकळ, खडकळ, खरवस,
 खळ, गढळ, गदळ, गहन, गळ, घञ, चवळ, जवळ, जळत,
 ठळक, ठसकन, नह, तळ, तळमळ, तक्षक, थळ, दस, दहन,
 दहशत, दक्ष, धसकट, नवस, नहर, नळ, पळ, परस, पसरट,
 पळ, फळ, फसल, बस, बहळ, बळद, भसकन, भक्ष, मसक,
 महजर, मळमळ, यक्ष, यश, यज्ञ, रस, रहवर, रक्षण, लस, लहर,
 लक्ष, वसण, वसंत, वहन, वळ, वळण, शहर, सई, संकट, सकर्मक,
 सकळ, सगट, सण, सन, संत, सनद, समक्ष, संबंध, सबळ,
 संभव, समर्पण, समर्थ समय, सरकत, सरपण, सरस, सरळ, सवड,
 सह, सहज, हजर, हट, हड, हडळ, हर, हरण, हळद, क्षण, क्षय,
 क्षर, क्षम.

LESSON X. REVIEW.

Part 1.

Review of all phrases.

Part 2.

Review pronunciation.

Part 3.

Review of all words.

Part 4.

Review Reading and Writing Lessons.

Repeat all vowels and consonants by heart.

Be able to recognize any letter immediately.

LESSON XI.

Part 1. Conversation.

New phrases suitable for furthering knowledge of the Marathi are herewith given :—

त्याला काय ह्मणतात ?
 ह्याला काय म्हणतात ?
 हें घेऊन जा.
 तें घेऊन जा.
 मला मराठी येत नाही.

Part 2. New Words.

घेऊन, ह्मणतात, येत, नाही.

Part 3. Reading and Writing.

It has already been stated and partial experience has shown the Marathi language to be a phonetic system. The method of attaching vowels to consonants is the next step :—

क् + अ = क, kă, no sign of the vowel appears but it is regarded as present in the consonant.

क् + आ = का kâ, the sign ा (which in अ was added to आ) is here added to क् to make का.

All consonants are treated in the same way, *e.g.*, ख, खा; ग, गा.

क् + इ = कि, kî, the sign ि is added before the consonant for this short vowel but is pronounced after it. So with all consonants :—त, ति; थ, थि, etc.

क + ई = की, kî, the sign ी is added after the consonant for the long vowel. So with all other consonants :—ट, टी ; ठ, ठी, etc.

For reading only.

काका, काकडा, कागद, कांच, काज, काजी, कांठ, काढा, काटणी, काटकी, काढ, काठी, कान, किडा, किताब, किंमत, किती, खाऊ, खांच, खाण, खांब, खिरा, खिळा, खिसा, खीर, गडी, गाडा, गाई, गळा, गायन, गाल, गारा, गांव, गाळ, गिरका, गिधड, चार, चादर, चारा, चावडी, चावी, चमचा, चिकट, चाळीस, चिमटा, छाया, जागा, जाळी, जिता, जिचा, डाक, डावा, डाळिंब, तिखट, तितका, तीन, तिल, तिला, निवळ.

LESSON XII.

Part 1. Conversation.

Suggestive phrases are herewith given :—

तो काम करितो.	झालें.
तो धडा करितो.	हा धडा झाला.
हे काम झालें.	धडा झाला.
काय झालें ?	

Part 2. Pronunciation.

It may be well to call attention to the pronunciation of long vowels and short vowels. Be very careful to get the distinction clear. Learners are apt to give the long vowels only half of the open sound that they should have. *Ill.* धडा, झाला, etc.

Part 3. New Words.

काम, धडा, करितो. झालें.

Part 4. Reading and Writing.

Continuation of vowel attachment :—

क + उ = कु kũ, the sign ु for the short vowel is placed underneath consonant ड, यु, मु, etc.

Exception रु.

क + ऊ = कू, kũ, the sign ू for the long vowel is placed underneath consonant :—दू, यू, मू, etc.

Exception रु.

क + ऋ = कृ, krī the sign ृ is used for this vowel. It is not however used with all consonants गृ, वृ, इ, etc.

क + ए = के, kê, the sign used for this vowel, ê, is attached to all consonants alike के, पे, रे, etc.

क + ऐ = कै, kai (like ai in aisle), the sign for the long vowel is attached to all consonants alike. कै, पै, रै, etc.

For reading only.

नेट, नेम, नेहमीं, पूजा, पुडका, पुरा, पुरुष, पुरे, पूर, पूल, गृह, तेज, तेल, तृतीय, तृण, तूर, तूप, देव, देश, दैन, दैवत, देवळी, दूध, दूर, दुहिरी, दड, मुख्य, मुळगा, मुळगी, मृग, मण, मैल, मैना, मैदान.

मीं तें झाड पाहिलें.

मजजवळ दाणा नाहीं.

तो आंबा चांगला आहे.

मला तें वाईट लागलें.

ती खुर्ची मजबूत आहे.

तुला बरें वाटतें काय ?

ते घोडे चांगले दिसले.

तुझा हात लांब आहे.

माझा चाकू बरा आहे.

LESSON XIII.

Part 1. Conversation

Below are given additional simple and common phrases :—

इकडे या. मी येतों	तो मुलगा वाईट आहे.
तिकडे जा. मी जातों.	ती मुलगी चांगली आहे.
तो जातो. मी येतों.	ती मुलगी वाईट आहे.
तो येतो.	तो मनुष्य चांगला नाही.
मला खुर्ची पाहिजे.	ती बाई वाईट नाही.
ही खुर्ची चांगली नाही.	तो मुलगा चांगला आहे.

Part 2. New Words.

मुलगा, मुलगी, चांगला, वाईट, बाई.

Part 3. Reading and Writing.

Attachment of vowels and consonants continued.

क् + ओ = को, kô, sign े is affixed to all consonants, पो, रो.

क् + औ = कौ, kao, sign ौ is affixed to all consonants, पौ रौ.

क् + अं = कं kām, ँ This sign is called the *anuswar*.

Its pronunciation changes according to the consonants with which it is used. Often it is hardly audible, sometimes it is a distinct *n*, sometimes (before labials) an *m* and sometimes only a nasal sound.

क् + अः = कः, kâhâ, the sound is difficult to state, but it is perhaps nearly an âhă, with the second â pronounced with the *h* sound and the vowel â made a very short, almost clipped, sound. The vowel is

commonly called a *visarga*. When it occurs in the middle of a word it loses its *h* sound and may almost be said to reduplicate the following consonant, adding an ictus to the first syllable thus formed, *e.g.*, दुःख.

For Reading Only.

मी जाणार आहे. तो घोडा मला मिळाला. तें काम अवघड आहे. मी तो सौदा केला. तो हौद बागेत आहे. मला फार हौस आहे. तिला दुःख झालें होतें. तो बैल मला आवडतो. टोळ आले आहेत. गवळी दूध आणतो. गवंडी भित बांधितो. तें गांव दौंड आहे. तो फार गंभीर आहे.

LESSON XIV.

Part 1. Conversation.

Phrases for conversation.

तो माझा बाप आहे.	ती माझी बहीण आहे.
ती माझी आई आहे.	ते माझे भाऊ आहेत.
ते माझे आईबाप आहेत.	त्या माझ्या बहिणी आहेत.
तो माझा भाऊ आहे.	सांगा. बोलावा. हें साफ करा.

Part 2. New Words.

बाप	भाऊ	बोलावा.	करा.
आईबाप	बहीण	साफ	

Part 3. Reading and Writing.

The only remaining difficulty with mastering Marathi reading is the double consonant. The combination of these double consonants are so numerous that they cannot all be given here. Usually however the learner will have no difficulty in distinguishing the two consonants which have been united. The effect of the union is (1) that there is no vowel sound to the first consonant, (2) that there is a little emphasis on the syllable formed by the first consonant and the preceding vowel with its consonant, (3) the characteristic portion of the first letter is always retained in the combination.

Some of the more common combinations are herewith given :—

क + त = क्त	म + ह = म्ह
ष + ट = छ	ग + न = ग्न

श + व = श्व	र + य = र्य
श + र = श्र	च + च = च्च
ख + र = ख्र	त + त = त्त
स + त = स्त	द + ध = द्ध

Combinations of three consonants are also possible :—

स + त + र = स्त्र.

For Reading Only.

जन्म, प्रश्न, कच्चा, आत्मा, पुत्र, पृथ्वी, मर्म, कुत्रा, गोष्ठ, आश्रय,
विश्वास, स्तुति, ह्मणतात, स्त्रिस्त, स्तवन, दरिद्री, पत्र, वाङ्म्यांत,
गड्या, खाल्लें, तुझ्या, प्रीति, पक्का, स्वच्छ स्वस्त, कुत्र्यांस, खर्च,
मार्ग, राज्य, शब्द.

बद्ध, शब्द.

LESSON XV.

Review.

Additional phrases in common use and for common wants.

आंत या.	तें कठीण आहे.
बसा.	मला हें जड जातें.
उठा.	मीं चिष्टी पाठवून दिली.
उभे राहा.	जरा थांबा.
हात लांब करा.	त्याची काय किंमत आहे ?
वाचा.	किती पैसे पडतील ?
वाचून दाखवा.	मला फिरायला जायाचें आहे.
तुझी काय खातां ?	तुझाला मराठी येतें काय ?
तें सुंदर आहे.	माझी टोपी कोठें आहे ?
मला बोलतां येत नाहीं.	मला आतां अवकाश नाहीं.
मला समजत नाहीं.	झाला काय म्हणतात ?
मला शाळेला जायाचें आहे.	मला उशीर झाला.
मला घरीं जायाचें आहे.	तें बरोबर आहे.
मला हें आवडत नाहीं.	तो आतांच गेला.
मला नको.	

PART II.

Simple Grammatical Usage.

The student should now be able to read simple Marathi. His method of study may become more inductive. The use of the different parts of speech, declensions, tenses, etc., may now be studied directly from the Marathi. To this end simple Marathi exercises will be given. The student should use this for a reading lesson, for a basis for conversation, as well as for inductive work along a grammatical line.

It needs to be again emphasized that the conversation should occupy half of the time with the pandit. In the preparation of the lesson the student should go over and over sentences aloud and should practise constantly the formation of simple sentences. The repetition of words, sentences, idioms, by simple question and answer, should be tirelessly continued. These must be so mastered that their use becomes second nature.

Let me say again that this work is not intended to be complete but merely to give the student a proper start.

LESSON I.

REGULAR NOUNS.

Singular and Plural, Masculine Gender.

अ.—हात.

हा माझा हात आहे. हे माझे हात आहेत. तुमचा हात कोठे आहे? मला दोन हात आहेत. तुझाला किती हात आहेत? तुझाला दोन हात आहेत.

ब.—कान.

तुझाला किती कान आहेत? मला दोन कान आहेत. तुमचा कान कोठे आहे? हा एक कान आहे व हा दुसरा कान आहे. मला दोन कान आहेत.

क.—पाय.

हा एक पाय आहे. हा पाहा माझा पाय. तुमचे पाय कोठे आहेत? हे माझे पाय आहेत. तुझाला किती पाय आहेत? मला दोन पाय आहेत.

NOTES:—Mark the word हात in all the sentences of section अ. It will easily be seen that the form of the word does not change for the singular or plural.

The same is true of the words कान and पाय.

The gender of all three nouns is masculine.

For convenience and future accuracy in gender the word should be learned in the singular with the definite article तो. *e.g.*, तो हात, तो पाय.

It will be noted that the third person singular of the verb *to be* (होणे) is आहे and the third person plural आहेत.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.

अ.—धडा.

हा माझा धडा आहे. मी दोन धडे करितों. मी एक धडा वाचितों. दहा धडे झाले आहेत. मी माझा धडा लिहितों. मी चार धडे लिहितों. माझा धडा पाहा. तुमचा धडा कोठे आहे?

ब.—कुत्रा.

माझा (मला) एक कुत्रा आहे. तुमचे (तुझाला) तीन कुत्रे आहेत. माझा कुत्रा मोठा आहे. तुमचे कुत्रे लहान आहेत. माझा कुत्रा पाहा. तुमचे कुत्रे कोठे आहेत? माझा कुत्रा भाकर खातो.

क.—कोंबडा.

तुमचा कोंबडा पाहा. तो कोंबडा मोठा आहे. मला चार कोंबडे पाहिजेत. माझे कोंबडे कोठे आहेत? मला कोंबडा दे. ते कोंबडे सुंदर आहेत.

NOTES:—Observe the two forms under which the word धडा appears:—धडा and धडे. It will be noted that धडा is singular and धडे is plural. In the same way in section क and ब observe the forms कुत्रा and कुत्रे and कोंबडा and कोंबडे.

The gender of these nouns is masculine.

The form should be learned with the definite article तो:—तो धडा, तो कुत्रा, तो कोंबडा.

Note that the form of the definite article तो changes in the masculine plural to ते. So also of हा to हे. So also the possessives माझा, तुमचा, to माझे, तुमचे.

GRAMMAR LESSON.

1. Masculine nouns ending in अ (हात, पाय, etc.) do not change their form for the plural.

2. Masculine nouns ending in आ (धडा, चमचा, etc.) form their plural by changing आ to ए, e.g., धडा, धडे; चमचा, चमचे.

Many nouns ending in अ and आ are masculine.

WORD LESSON.

हा.	दोन.	झाले.	तीन.	कोंबडा.	माझा.	करितो.
लिहितो.	मोठा.	पाहा.	धडा.	एक.	चार.	लहान.
दुसरा.	आहे.	वाचितो.	कोंठे.	भाकर.	कान.	तुझाळा.
तुमचा.	माझे.	दहा.	मळा.	पाय.	कुत्रा.	खातो.

EXERCISES.

(Without referring to the book.)

Write the first four numerals found in this lesson.

Write the singular and plural of five of the masculine nouns that you may have learned.

Write the singular and plural of the third person of the verb *to be* (होणे).

Write five sentences with masculine singular forms of nouns you have learned.

Write the same sentences in the plural form.

LESSON II.

REGULAR NOUNS.

Singular and Plural, Feminine Gender.

अ.—खुर्ची.

मला एक खुर्ची आहे. तुला पांच खुर्च्या आहेत. माझी खुर्ची एथे आहे. तुझ्या खुर्च्या कोठे आहेत? मला सहा खुर्च्या या. माझी एक खुर्ची भोडली. ही माझी खुर्ची आहे. ह्या माझ्या खुर्च्या आहेत.

ब.—पेटी.

ती एक पेटी आहे. ती पेटी कोणाची आहे? ती पेटी तुमची आहे. त्या खोलीत सात पेठ्या आहेत. एक पेटी मोठी आहे. त्या दोन पेठ्या लहान आहेत.

क.—नदी.

ह्या गांवाला एक नदी आहे. ती पाहा नदी आहे. नदीला फार पाणी आहे. गोदावरी व भिमा ह्या दोन नद्या आहेत. ह्या नद्या मोठ्या आहेत.

NOTES :—The word **खुर्ची** is the feminine singular form. This word to form its plural substitutes **या** for **ई**. The **या** is added directly to the preceding consonant. The plural of the feminine nouns **पेटी** and **नदी** is formed in the same way:—**पेठ्या, नद्या**.

Learn the nouns with the definite article **ती** and thus fix the gender in mind. The gender is very important in Marathi and must be mastered.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.

अ.—बहीण.

ही माझी बहीण आहे. तुझाला किती बहिणी आहेत? मला

दोन बहिणी आहेत. ह्या पाहा माझ्या बहिणी. मला तीन बहिणी आहेत. एक एथें आहे आणि दोन माझ्या खोलींत आहेत.

ब.—जीभ.

मला एक जीभ आहे. मला दोन जिभा नाहीत. तुमची जीभ कोठें आहे? माझी जीभ तोंडांत आहे.

क.—शाळा, जागा.

मीं ती शाळा पाहिली. ही माझी शाळा नाही. ह्या गांवांत आठ शाळा आहेत. तुमची जागा कोठें आहे? माझ्या दोन जागा आहेत. एक जागा फार मोठी आहे. मला दोन जागा पाहिजेत.

NOTES:—Mark in section अ that the plural of बहिणी (feminine noun in अ) is formed with the ending ई, shortening the antepenult vowel to इ.

Mark in section ब that the feminine noun ending in अ, in the plural becomes आ :—जीभ, जिभा.

There is no rule but usage to determine the plural ending of such words and therefore the student has to memorize them.

It will also be noted that masculine and feminine nouns cannot be detected by their endings. Gender in Marathi is for the most part arbitrary. The nouns must be mastered by repetition with the definite article.

GRAMMAR LESSON.

1. Feminine nouns generally change the ending ई to या to form the plural:—नदी-नद्या.

2. Feminine nouns generally change the ending अ to आ or ई to form the plural:—रकम-रकमा, भित-भिती.

3. Many feminine nouns ending in आ have the same form for the singular and the plural:—जागा.

4. Feminine nouns ending in ऊ take वा for the final ऊ :—साखू-सासवा.

5. Feminine nouns in ओ take आ :—बायको-बायका

6. Some feminine nouns in ऊ and some in इ retain the same form :—बाळू, रुचि. etc.

WORD LESSON.

मला.	सहा.	ह्या गांवाला.	ती बहीण.
ती खुर्ची.	मोडली.	ती नदी.	किती.
तुला.	ती पेटी.	नदीला.	ती जीभ.
वाच.	त्या खोलीत.	फार.	ती शाळा.
एथे.	ती जागा.	सात.	

EXERCISES.

(Without referring to the book.)

Write all the numerals thus far given.

Write the plural of three masculine and three feminine nouns ending in अ using the definite article.

Write four sentences with feminine nouns in the plural.

Write six sentences with masculine and feminine nouns in the singular and again in the plural

LESSON III.

REGULAR NOUNS.

Singular and Plural, Neuter Gender.

अ.—पुस्तक.

मला एक पुस्तक पाहिजे. तुमच्याजवळ चार पुस्तकें आहेत.
मला एक पुस्तक द्या. हीं पुस्तकें तुम्ही घ्या. हें पुस्तक तुम्हाला
पाहिजे काय? तें पुस्तक मला नको.

ब.—चित्र.

हें चित्र पाहा. तीं चित्रें दाखवा. माझ्या खोलींत चार चित्रें
आहेत. ह्या खोलींत किती चित्रें आहेत? ह्या खोलींत सात चित्रें
आहेत. तें चित्र सुंदर आहे. तीं चित्रें फार सुंदर आहेत.

क.—घर.

तुमचें घर कोठें आहे? तें पाहा माझें घर. गावांत पुष्कळ
घरें आहेत. माझीं दोन घरें आहेत. एक घर एथें आहे व एक
घर नगरास आहे. त्याचें घर फार मोठे आहे.

NOTES.—The plural of many regular neuter nouns
ending in अ is formed by adding २ (एँ).

Learn all these neuter nouns with the definite
article तें. It will be found helpful.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.

अ.—तें पाणी.

मला पाणी पाहिजे. पाणी कोठें आहे? तें पाहा पाणी आहे.
पाणी नदींत आहे. हें पाणी चांगलें आहे. तें पाणी वाईट आहे.
त्या विहिरीत पाणी आहे. तुम्हाला पाणा पाहिजे काय? होय,
मला पाणी पाहिजे. हें पाणी घ्या.

ब.—तें केळें.

मी एक केळें खातों. तुझाला दोन केळीं पाहिजेत. मज-
जवळ पुष्कळ केळीं आहेत. मला हीं केळीं फार आवडतात.
तीं केळीं मला नकोत.

NOTES.—Some neuter nouns like पाणी end in ई and have no plural form.

It will be noted that gender in Marathi, generally speaking, is arbitrary, but nouns indicating males are masculine, females are feminine, and where there may be doubt in case of living beings or where both genders are used collectively the gender is neuter. But not all things without life are neuter.

GRAMMAR LESSON.

Neuters ending in अ take ए (ॲ) for the pl. फूल-फुलें.
 " " " ए " ई (ी) " " " कळें-केळीं.
 " " " उ " ए (ॲ) or वे " लिंबू लिंबें.
 " " " " तारूं-तारवें.
 " " " ई as मिरी, मोतीं are मिऱ्यें, मोत्यें.

Some neuters in ई retain their original form as पाणी, पाणी; लोणी, लोणी.

WORD LESSON.

तें पुस्तक.	तें घर.	नदीत.	तें केळें.
तुमच्याजवळ.	गांवांत.	चांगळें.	आवडतात.
मला नको.	मोठें.	ती विहीर.	मी खातों.
तें चित्र.	पाणी.	विहिरीत	लेंकळ.
दाखवा.	पाणी पाहिजे.	होय.	तें मूल.
सुंदर.	मला पाणी पाहिजे.	मजजवळ.	त्या मुली.

EXERCISES.

Write every phrase in lessons I. II. III. which you are likely to use constantly in daily conversation.

Write the singular and plural of every noun in lessons I. II. and III. using the definite article.

Write ten sentences with nouns known to you, using the possessive माझा, माझी, माझे, माझं, माझ्या माझी and the imperative पाहा.

Write five sentences using the phrase मला—पाहिजे, and neuter nouns in singular and plural.

LESSON IV.

Verb *to be*. Present Tense, Indicative Mood.

DIVISION 1—Affirmative.

अ.—आहे; आहों.

मी आहे. मी ह्या खोलीत आहे. आम्ही एथें आहों. मी इकडे आहे. आझी शाळेत आहे. मी आतां नगरास आहे. आझी दूर आहों. मी शाळेत आहे.

ब.—आहेस; आहां.

तू इकडे आहेस काय? तुम्ही कोठें आहां? तू काय करीत आहेस? तुम्ही किती जण आहां? तुम्ही अकरा जण आहां? तू कोण आहेस? तुम्ही कोण आहां?

क.—आहे; आहेत.

तो कोण आहे? तो माझा भाऊ आहे. तो माझा मुलगा आहे. तो एथें आहे काय? माझी पुस्तकें कोठें आहेत? तुम्हाला किती लेकरें आहेत? मला आठ लेकरें आहेत. तुमची पुस्तकें मेजवर आहेत.

NOTES.—Do not confuse the first and third person singular. The first person has what the third person lacks, an *anuswar*.

In the inflection of the present tense, indicative mood, of the verb *to be*, given in the forms above, there is no difference in the forms to indicate gender. It is **मी** (masc., fem. or n.) **आहे**; **तू** (m., f., or n.) **आहेस**.

The singular is used to express love. The second person singular of the pronoun (**तू**) is used with children, students, etc., in addressing the deity and a king, but the second person plural of the pronoun (**तुम्ही**) is used in general conversation.

In questions the form of the verb is the same as in the declarative sentences.

च added to a word, as एथेच, gives force and emphasis to the idea contained in the word to which it is attached.

DIVISION 2—The Negative.

माझा मुलगा एथे आहे? तुमचा मुलगा एथे नाही. तो कोठे आहे? मला ठाऊक नाही. तुझाला किती लेकरे आहेत? मला लेकरं नाही. तुझी नऊ जण आहां काय? आझी नऊ जण नाही, पण दहा जण आहो. तू गोविंदा नाहीस, तो गोविंदा आहे. नाही, मी गोविंदा नाही. त्या बाया तेथे नाहीत. त्यांची लेकरे आहेत.

NOTES.—Note that the negative changes its form नाही only for the second person singular (नाहीस) and the third person plural नाहीत.

Inflection of the form is not affected by the gender of the subject.

Get clearly in your mind the difference between the word नाही and the word नको.

Where there is no other word to indicate a question, काय is often used at the close of the sentence. If used in another part of the sentence it means "what."

GRAMMAR LESSON.

Affirmative.

Singular	Plural
मी आहे	आझी आहो.
तू आहेस.	तुझी आहां (आहांत).
तो, ती, ते आहे.	ते, त्या, तीं आहेत.

Negative.

मी नाही.	आझी नाही.
----------	-----------

तू नाहीस.
तो, ती, ते नाही.

तुम्ही नाही.
ते, त्या, तीं नाहीत.

WORD LESSON.

आतां.	नऊ.	शिक्षक.
नगरास.	दहा	ढेकरे.
दूर.	अकरा.	मेजावर
करीत आहेस.	जण.	मला ठाऊक नाही.

EXERCISES.

Write two sentences using masculine nouns and third person plural of the verb *to be*.

Write two sentences using the second person singular with the affirmative form of the verb *to be*. The same with the second person plural. Also two sentences with the negative.

Write three sentences using the first person singular of the verb *to be* and also three sentences in the plural.

Write two questions using काय.

Count the numerals up to eleven. Write them in the Marathi character.

LESSON V.

Present Tense, Indicative Mood, Regular Verbs.

अ—STEM कर.

मी ते काम करितों. तूं ते काम करितोस काय? होय, मी करितों. तुझी कोठें काम करितां? आझी शाळेंत काम करितों. तीं मुळें काय काम करितात? तीं मुळें शेतांत काम करितात. हा मुळगा घरीं काम करितो. मी आतां माझा धडा करितें (लें).

ब—STEM शीक.

तूं कोणतें पुस्तक शिकतोस? मी पहिलें पुस्तक शिकतों. तुझी कोठें शिकतां? मी शाळेंत शिकतों. झा मुली चांगल्या शिकतात. ही मुलगी चांगलें शिकती (शिकते) काय? ती बाई ओल्या शिकती. तूं शिकतेस (शिकतीस) काय?

क—STEMS ये आणि जा.

मी तिकडे येतों. तुझी कोठें जातां? मी गांवाला जातों. मी घरीं जातों. मी नगराला जातों. तीं मुळें जातात. आझी तुमच्याकडे येतों. त्या बाया येतात.

NOTES.—Mark what resemblances you can between the endings of the verb *to be* and the regular verbs.

Mark the last sentence in section अ and again the last sentence in section ब.

Compare in section अ the first and last sentence and explain if you can the change of form in the last sentence. In the same way compare first and last sentence of section ब.

Mark the position of the subject, object and predicate in the Marathi.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.

STEM—खा.

मी भाकर खातों. तुझी भाकर खातां काय? तीं मुळें नारिंगें खातात. तीं बाईं भाकर खाती (खाते). आह्मीं रोटी खातों.

STEM—पी.

मी पाणी पितों. मी चहा पितें. तुझी चहा पितां काय? मला चहा नको. मला पाणी पाहिजे. ते नदीचें पाणी पितात. मी त्या विहिरीचें पाणी पितों.

STEMS—बस, उठ, चाल.

आह्मी एथें बसतों. तुझी कां उठतां? ते बैल चांगलें चालतात. तीं बाईं बसती. तो मुलगा उठतो. आह्मी सर्व उठतो. मी एथें बसतों. त्या उठतात. तें लेंकरूं चालतें. तें लहान लेंकरूं चांगलें चालतें.

NOTES.—The endings ते and ती are used interchangeably in the feminine 3rd person singular. So also the endings तेस and तीस in the 2nd person singular.

GRAMMAR LESSON—Singular.

Masculine.	Feminine.	Neuter.
मी करितों.	मी करितें.	मी करितें.
तूं करितोस.	तूं करितेस (तीस).	तूं करितेंस.
तो करितो.	ती करिते, करिती.	तें करितें.

Plural.

आह्मी करितों.
तुझी करितां.
ते, त्या तीं करितात.

WORD LESSON.

तैं काम.	जातों (जाणें).
करितो (करणें).	येतो (येणें).
शेतांत (शेत).	भाकर.
घरीं (घर).	खातो (खाणें).
कोणतें.	तो चहा.
शिकतों (शिकणें)	नदीचें पाणी.
पहिळें.	विहिरीचें पाणी.
ओंव्या (ओंवी).	बसतों (बसणें).
गांवाला (गांव).	उठतों (उठणें).
तुमच्याकडे (तुझी).	चालतो (चालणें).

EXERCISES.

Write the endings added to the verb stem to make the present tense.

Write the present tense of the verbs पी and खा

Repeat the present tense of any of the given verb stems until it is mastered.

Write the present tense singular 1st person of every verb given in this lesson. Give all the forms.

Write 2nd person singular with all the verbs.

Write the 3rd person singular of all the verbs.

Write the 3rd person plural of all the verbs.

Make up ten sentences with subject, object and predicate in different persons, gender and number.

LESSON VI.

REVIEW:—Make a thorough review of all the material up to this point. Be sure of your genders, learn your declensions, fix your paradigms.

LESSON VII.

Present Tense, Indicative Mood (continued) negative form, and the Present Imperfect

अ.—कर, शीक, ये, जा.

मी तें काम करीत नाही. तो शिकत नाही. ते धडे करीत नाहीत. आम्ही शाळेली येत नाही. तुम्ही घरी कां जात नाही? आम्ही घरी शिकत नाही. त्या मुली पाण्याला जात नाहीत. आम्ही शेतांत काम करीत नाही. मी भाकर करीत नाही. तू जात नाहीस काय? आम्ही गांवाला जात नाही.

ब.—लिही, घे, दे.

तो तें पुस्तक देत नाही. मी पत्र लिहीत नाही. हा मुलगा घेऊन जा. आम्ही घेऊन जात नाही. तुम्ही पैसा कां घेत नाही? मला पैसा नको. ती धडा लिहीत नाही. त्या बाया भाकर देत नाहीत. तो घोडा देत नाही. ते मला पत्र लिहीत नाहीत.

क.—आण, वाच, नीज.

आम्ही पुस्तकें वाचितों. तुम्ही वाचीत नाही काय? ती मुलगी पाणी आणीत नाही. आम्ही आज रात्री निजत नाही. तू भाकर कां आणीत नाहीस?

NOTES:—The forms करीत, शिकत, येत, जात are present participles. It will be noted that the negative form is made up by the auxiliary verb, *not to be*.

Note that to make the present participle, त is sometimes used and sometimes ईत. ईत is usually added to a transitive verb and त to the intransitives and monosyllables.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—PRESENT IMPERFECT.

तुम्ही काय करीत आहां? आम्ही धडे करीत आहों. तो घरा

शिकत आहे. मी भाकर खात आहे. तीं मुलें नारिंगें खात आहेत. मी नगराळा जात आहे. माझ्या मुली शाळेत शिकत आहेत. घोडा पाणी पीत आहे. मी वार्डट पाणी पीत नाही. तूं धडे करीत आहेस काय ? होय, मी धडे करीत आहे. तुझी कोणते पुस्तक वाचीत आहां ? आझी आतां दुसरें पुस्तक वाचीत आहों.

NOTES :—It may be stated here that the verb *to be* [असणें] has two forms, one regular and one irregular. आहे is the irregular form and असतो the regular form. The irregular form is used with the present participle to make the present imperfect tense ; whereas असतो is used with the present participle to make what is called the present habitual tense. In order to avoid confusion at the start the habitual tense is not taken up. But the habitual tense is used to indicate a customary action.

GRAMMAR LESSON.

Present Tense—Negative Form.

Sing.

Plural.

मी खात नाही.

आझी खात नाही.

तूं खात नाहीस.

तुम्ही खात नाही.

तो, ती, तें खात नाही.

ते, त्या, तीं खात नाहीत.

Present Imperfect—Affirmative.

मी देत आहे.

आझी देत आहों.

तूं देत आहेस.

तुम्ही देत आहां.

तो, ती, तें देत आहे.

ते, त्या, तीं देत आहेत.

WORD LESSON.

दे [देणें]

आण [आणणें]

लिही [लिहिणें]

नीज [निजणें]

घे [घेणें]

ते पैसा.

वाच [वाचणें]

तों पत्र.

EXERCISES.

Write two sentences in the present tense, negative, of the verb (1) खाणें, (2) पिणें, (3) बसणें, (4) उठणें, (5) चालणें.

Write as many sentences as you can by using तो as subject, घोडा as object and any verb in the present imperfect tense as predicate.

Write as many sentences as you can by using तुम्ही as subject, पैसा as object and the present imperfect negative of any verb in this lesson.

Write out the paradigm of the present tense, the present imperfect and the present negative of the verbs जाणें and येणें.

LESSON VIII.:

Past Tense Indicative Mood.

DIVISION 1.—Intransitive Verbs.

STEM पड

आज पाऊस पडला. मुंबईत पाऊस पडला. मी पडलों. तूं विहिरीत पडलास काय? माझे घर पडलें. तुम्ही दगडावर पडलां काय? होय, मी दगडावर पडलों. तूं पाण्यांत पडलीस काय? होय, मी पाण्यांत पडलें. ते बैल पडले. पुष्कळ घरे पडलीं.

STEM ये, जा.

माझा पंडित आला काय? तुमचा पंडित आज आला नाही. तो काल गांवाला गेला. आम्ही आज पुण्यास आलों. तुम्ही केव्हां आलां? मी काल आलों. ते काल आगगाडीत बसून आले. त्या मुली नगरास गेल्या. पाहा, ती बाई आली. तांगा आला काय? नाही, गाडी आली. तो मुलगा तिकडे गेला. माझा मुलगा इकडे आला. मी आलों.

STEM हो.

माझे काम झालें. आतां रात्र झाली. नगरास काय झालें? नगरास फार पाऊस झाला (पडला). नदीला फार पूर आला.

NOTES :—There are very careful distinctions in the Marathi verb. It is important that the student should fix every form perfectly in his mind. This past tense should be used in conversation until familiar.

The idiomatic uses of आलों, meaning the intention to come and of झालें in its various uses should be well explained by the pandit to the student.

Mark the agreement of the verb with the subject in gender, number and person.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—Transitive Verbs.

STEM आण.

मी [म्यां] घोडा आणला. त्याने तांगा आणला. ह्याने घोड्या-
साठी गवत आणले. आह्मी ते बैल आणले. मी दूध आणले. म्यां
माझी पुस्तके घरी आणली. त्याने भाकर आणली.

STEM दे, घे.

बापाने मला पैसा दिला. म्यां पैसा घेतला. तुम्ही मला काय
दिले? मी तुम्हाला एक पुस्तक दिले. मी ते पुस्तक घेतले काय?
होय, तुम्ही ते पुस्तक घेतले.

STEM कर, वाच, लिही.

तुम्ही काल काय केले? मी काल पुस्तके वाचिली. तुम्ही आज
किती धडे केले? मी आज दोन धडे केले. मी धडा वाचला. त्याने
तीन पत्रे लिहिली.

NOTES:—The form of the subject with the past
tense of transitive verbs is known in Marathi as the
Instrumental Case. Learn the form here. Fuller
explanation will follow in the next lesson.

In the case of मी there are two forms to the in-
strumental case, मीं and म्यां. In the case of तुम्ही and
आह्मी there is only one form तुम्हीं, and आह्मीं. The in-
strumental of तो, ती, ते singular is त्याने, तिने, त्याने;
plural, त्यांनी; of हा, ही, हे is ह्याने, (याने), हिने (इने), ह्याने
(याने), singular; plural, ह्यांनी or यांनी.

GRAMMAR LESSON.

Singular.

Plural.

Mas: Fem: Neut: Mas: Fem: Neut:

मी पडले पडले पडले आह्मी पडले

तू	पडलास	पडलीस	पडलेंस	तुझी	पडलां
तो	पडला,	ती पडली,	तें पडलें,	ते पडले,	त्या पडल्या, तीं पडलीं
मीं	{आणला, आणली, आणलें,			आम्हीं	{आणला, आणली, आणलें,
[म्यां]	{आणले, आणल्या, आणलीं,				
तूं	”	”	”	तुझीं	” ” ”
त्यानें,	”	”	”	त्यांनीं	” ” ”
तिनें,	”	”	”		
त्यानें,	”	”	”		

The intransitive verb in the past tense agrees in gender, number and person with its subject.

The transitive verb in the past tense agrees with its uninflected object in gender, number, and person.

In case the object of a transitive verb is in the second case, the verb takes the 3rd person singular neuter form.

WORD LESSON.

पाऊस	पुष्कळ	काळ	नदीला
पडला (पडणें)	तो बैल	पुण्यास	वाचलें(वाचणें)
मुंबईस	तो पंडित	केव्हां	लिहिलें(लिहिणें)
विहिरींत	पाण्यांत	बसून	
दगडावर	आला (येणें)	आगगाडींत	झालें (होणें)
	गेला (जाणें)	(मी आलों)	तो तांगा
घोड्यासाठीं	आणलें (आणणें)		घेतलें (घेणें)
तें गवत	तो पैसा		
तें दूध	दिलें (देणें)		

EXERCISES.

Write three sentences with intransitive verbs having the subject in (1) masculine, (2) feminine, and (3) neuter gender.

Write three sentences with transitive verbs using nouns of the three different genders and the subject in the (1) 1st person, (2) 2nd person, and (3) 3rd person.

Write two sentences using the first person plural for the subject and intransitive verbs for the predicate.

Write two sentences using the 2nd person plural for the subject, a singular neuter noun for object, and a transitive verb for the predicate.

Write three sentences with an intransitive verb and the subject in the 3rd person plural masculine, then feminine, then neuter.

Write two sentences with 3rd person plural subject, masculine plural object, a transitive predicate.

LESSON IX.

The First (प्रथमा) Second (द्वितीया) and Third (तृतीया) Cases.

DIVISION 1.—FIRST CASE (Nominative and Accusative).

मी तो घोडा पाहतों. तो माझा तांगा आणीत आहे. मुली आपले धडे करितात. तो मुलगा पडला. ती बाई भाकर खाती. ते घरे बांधतात. आम्ही आपले काम करीत आहों. तो माझा मुलगा आहे. शिक्षक शिकवितात. मुलें शिकतात. चाकर काम करितात. तूं काय करितोस? मी माझे काम करितों. तुम्हें काम काय आहे? मी घरे बांधीत आहे.

NOTES :—In every sentence given above we have an instance of the First Case. It may be the subject (कर्ता) or object (कर्म) of a verb. Whether subject or object the form remains the same.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—SECOND CASE (Objective Case).

तो मला पाहतो. मी ह्या बैलाला बांधितों. तो त्या कुत्र्याला मारितो. शिक्षक मुलाला मारितो. शिक्षक मुलांस (मुलांला) शिकवितो. आम्ही त्याला पाठवितों. तुम्ही त्याला घेतां काय? होय, आम्ही त्यांस घेतों.

NOTES :—The Second Case is always the object of a verb.

Not all objects of verbs are in the Second Case, but every noun or pronoun in the Second Case is the object of a verb. Test every example above.

The endings commonly and interchangeably used in the singular are स or ला, and in the plural स, ला, ना. In the latter case the so-called crude form of the

noun to which the termination is added has an *Anuswar* before the ending. त्या (crude form) + ला :—त्याला singular ; त्याला plural.

Drill in Conversation.

DIVISION 3.—THIRD CASE (The Instrumental).

Part 1.

तो चाकूने कापितो. आह्मी जिभेने बोलतो. आह्मी हातांनी काम करितो. ते कानांनी ऐकतात. कुत्रे दातांनी डसतात. तो पायांनी चालतो. आह्मी डोळ्यांनी पाहतो.

Part 2.

त्याने मला मारिले. त्याने गवत आणले. त्यांनी गवत विकले. मी ते गवत विकत घेतले. त्या मनुष्याने गाडी आणिली. तुम्ही त्याला पाहिले काय? मुलांनी धडे केले. मुलींनी भाकरी केल्या.

Part 3.

तो आईशी बोलला. ते मजशी बोलतात. मी त्याशी बोलत आहे. मी तुम्हाशी भांडत नाही.

NOTES :—The main uses of the Third Case (instrumental (करण)) are given in the three parts above :—(1) to indicate instrumentality ; (2) as a subject of a transitive verb in the past tenses ; (3) as the English *with* (leaving out the idea of instrumentality). For the latter purpose the ending शी is used, not ने or नी.

GRAMMAR LESSON.—Case Terminations.

Case.	Singular	Plural.
1.	No endings	No endings.
2.	स, ला,	स, ला, ना,
3.	ने, शी,	नी, शी,

LESSON IX.

The First (प्रथमा) Second (द्वितीया)
(तृतीया) Cases.

DIVISION 1.—FIRST CASE (Nominative).

मी तो घोडा पाहतों. तो माझा तांगा आणीत
धडे करितात. तो मुलगा पडला. ती बाई भाकर
बांधतात. आम्ही आपलें काम करीत आहों. तो
शिक्षक शिकवितात. मुलें शिकतात. चाकर काम
करितोस ? मी माझें काम करितों. तुम्हें काम क
बांधीत आहें.

NOTES :—In every sentence given as
an instance of the First Case. Its
subject (कर्ता) or object (कर्म) of a
subject or object the form remains the

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—SECOND CASE (Objective).

तो मला पाहतो. मी ह्या बैलाला व
मारितो. शिक्षक मुलाला मारितो. शि
शिकवितो. आम्ही त्याला पाठवितों.
होय, आम्ही त्यांस घेतों.

NOTES :—The Second Case is used
a verb.

Not all objects
but every object
object of a verb

LESSON X.

Fourth and Fifth Cases (Dative and Ablative).

Part 1.

माझा गवत देतो. मी माझ्या घोड्याला दाणा देतो.
माझा एक रुपया दिला. आम्ही तुझाला भांकर घालतो.
माझा प्रश्न विचारतात. गाई (गाय) वासराला दूध देती.
माझा तांगा दाखवितो. त्याने मला ते दुकान दाखविले.
माझा पाहिजे. त्याला चमचा पाहिजे. त्यांगा तांगा पाहिजे.

Part 2.

माझा तांगा शंभर रुपयांला विकला. तो आपला घोड
माझाला देतो. दोन आप्यांला दोन नारिंगें मिळतात. दोन
माझा काय पडते? एक आप्याला दोन नारळ.
माझा पुण्याला गेला. मी नगराला जातो. तो कोठे गेला?
माझा गेला. आम्ही मुंबईला जातो.

Notes:—The Fourth Case (Dative) is used in
ways exemplified above in the three parts:— (1)
for which or on account of which anything is
(2) the value or cost of an article, (3) destination.
माझा and त्याला are interchangeable.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—FIFTH CASE. (Ablative).

Part 1.

माझा नगराहून आलों. ते मुंबईहून आले. तुम्ही कोठून
माझी वाईहून आलों. त्या बाया स्टेशनावरून (तून) आल्या.
माझातून आलों.

Part 2.

त्याहून मोठा आहे. तुमचा मुलगा माझ्या मुलापेक्षा मोठा
तो त्याहून (पेक्षा) चांगला आहे.

NOTES:—The Fifth Case is used to denote:—(1) removal or separation and (2) comparison, corresponding somewhat to the ablative case.

Note that adjectives agree with their nouns in gender, number and person.

GRAMMAR LESSON.

Case.	Singular.	Plural.
4.	स, ला,	स, ला, ना,
5.	ऊन, हून, तून,	ऊन, हून, तून,
4.	घरास, घराळा,	घरांस, घरांला,
5.	घरून, घराहून, घरांतून,	घरून, घरांहून, घरांतून,

WORD LESSON.

घालतो, (घालणें)	तो तुमचा	तो नारळ
तो प्रश्न	शंभर	तें स्टेशन
विचारतात (विचारणें)	सत्तर	मोठा
बासराळा (तें बासरूं)	तो आणा	
तें दुकान	मिळता (मिळणें)	

EXERCISES:—Take the masculine noun बाघ and write the word with the endings of the five cases now given.

Write four sentences using पाहिजे with a noun for an object and a noun in the Fourth Case.

Write four sentences using the present tense and the object in the First Case and a noun or pronoun in the Fourth Case.

Also four sentences, each using the present, and then the past tense of दाखविणें, शिकविणें and विचारणें.

Give two examples of the Fifth Case denoting removal.

Use the indeclinable adjective उच्च and write two sentences with the Fifth Case denoting comparison.

LESSON XI.

Sixth (Genitive), Seventh (Locative), and Vocative Case.

Drill in Conversation.

DIVISION 1.—SIXTH CASE.

हे त्या गाईचें वासरूं आहे. मी त्या मनुष्याचा मुलगा पाहिजा.
हे तांग्याचे घोडे आहेत काय? मुलांची शाळा कोठे आहे? ही
मुलींची शाळा आहे. आझी नदीचें पाणी पितों. मला त्रिहिराचें पाणी
पाहिजे. हे गाईचें दूध आहे काय? नाही, तें ह्यशीचें दूध आहे.
मला ह्यशीचें दूध नको, गाईचें दूध पाहिजे. हा आमचा मुलगा
आहे. ती माझी मुलगी आहे.

NOTES:—The Sixth Case is used almost exactly like the English Genitive, denoting in the main possession or origin.

Get the distinction between { मला एक कुत्रा आहे.
माझा एक कुत्रा आहे.
मजजवळ एक कुत्रा आहे.

The endings of the Genitive change in number, person and gender according to that of the noun with which they are connected.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—SEVENTH CASE.

आझी ह्या घरांत राहतों. तुझी कोठे जातां? आझी घरीं जातों.
ते ह्या घरांत राहतात. ह्या गांवांत रोग चालला आहे. मासे पाण्यांत
राहतात. पक्षी हवेमध्ये उडतात. उंदीर जमिनींत (बिळांत) राहतात.
मनुष्ये घरांत राहतात. तो मूर्तीच्या पायां पडतो.

NOTES:—The Seventh Case or Locative denotes destination or location.

Post-positions or prepositions are of course used with many of the cases; some indicate much the same sense as the terminations given.

Drill in Conversation.

DIVISION 3.—Vocative Case.

मुलांनो, मी तुझाला एक गोष्ट सांगतो. अरे रामा, इकडे ये. अहो बाबा, नगराची वाट कोठे आहे ? अहो मुलांनो, माझें ऐका. मला, अरे मुला, चल, इकडे ये.

NOTES:—The Vocative is used in addressing or calling persons.

In naming the cases of nouns the Marathi usage has been followed. There is danger of the student becoming confused by the use of English terms which are not exact.

GRAMMAR LESSON.—Full paradigm.

Case.	Singular.	Plural.
1	घर	घरें
2	घरा-स घरा-ला	घरां-स ला, ना
3	घरा-नें, शीं	घरां-नीं, शीं
4	घरा-स, ला	घरां-स, ला
5	घरा-हून, तून	घरां-हून, तून
6	घरा-चा, ची, चें	घरां-चा, ची, चें
7	घरीं, घरांत	घरांत,
Voc.	घरा, अरे घरा	अहो घरांनो

WORD LESSON.

तें वासरूं	तो मासा
तो-तें-मनुष्य	तो पक्षी
ती हौस	ती हवा
राहतो [राहणें]	तें पांखरूं

तो रोग
तो उंदीर

ते घर
हवेमध्ये (मध्ये)

EXERCISES :— Write five sentences showing possession, the object possessed being in the plural.

Write three sentences in the sixth case with both the noun possessing and the object possessed in the singular.

Write five sentences indicating location.

Write three sentences using the names of servants with whom you have become familiar in the vocative.

Write a sentence enquiring (of a stranger) the way to the station.

Write a full paradigm from memory using the word वाघ.

LESSON XII.

REVIEW.—Full review of all work up to the present lesson. Forms used should become entirely familiar in conversation.

LESSON XIII.

Future Tense (Present and Remote).

Drill in Conversation.

DIVISION 1.—Present Future.

मी तें काम करीन. मी तुला तें घर दाखवीन. आह्मी पाहूं. आह्मी दूध आणूं. आह्मी काय करूं ? तूं दुकानांतून कागद आणशील काय ? तो मनुष्य घेऊन येईल. तुम्ही उद्यां कामावर याल काय ? होय, आह्मी येऊं. ते आज रात्री येतील. आज दुपारून पाऊस येईल. हें काम चालेल काय ? मला वाटतें कीं, चालेल. तो म्हणतो कीं, मी जाईन. माझ्याबरोबर कोण चालेल ? तूं जाशील काय ? तुम्ही जाल काय ? मी तुम्हाला पैसे देईन. तुम्ही किती पैसे घाल ? मी चार आणे देईन. चला, आपण जाऊं. मी तुम्हाला पुढें सांगेन. मी तुम्हाशीं बोलेंन.

NOTES :—The present future is used when the action is to take place in the near future, although this is by no means strictly adhered to.

The future expresses more of plan than of purpose.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—Remote Future.

मी तें पत्र लिहिणार आहे. मी त्याला लिहिलें कीं, आह्मी मुंबईला येणार आहों. ते गाडी भरणार आहेत. ते आतां निघणार आहेत. ते आगगाडीत बसणार आहेत. आह्मी बाग करणार, झाडें लावणार, पाणी देणार, व पुढें फळें खाणार आहों. तुम्ही एथें काय करणार आहां ? आह्मी येथें शिकणार आहों. तांगा येणार आहे काय ? होय, तांगा येणार. तुम्हाला अडचण होणार नाही. अडचण होणार आहे.

NOTES :—The form given above may be designated the “Remote” or “Prospective” Future, but the distinction between the “Present” and the “Remote” is not definite, one easily taking the place of the other.

It will be noted that the use of the form of the verb *to be* may be sometimes omitted where it can be easily inferred.

The remote future may be said to express more of purpose than the present future, but strictly speaking another form is used for definite purpose. The future is used more with reference to plan.

GRAMMAR LESSON.—Present Future.

	Singular	Plural
1	ईन, एन	ऊं
2	शील	आल
3	ईळ, एळ	तील
1	मी करीन (बसेन)	आह्मी करूं (बसूं)
2	तूं करशील (बसशील)	तुह्मी कराल
3	तो, ती, तें करील (बसेल)	ते, त्या, ती करतील (बसतील)

REMOTE FUTURE.

1	णार आहे	णार आहों
2	„ आहेस	„ आहां
3	„ आहे	„ आहेत.

WORD LESSON.

तें दूध	आज रात्री	पुढें
तें दुकान	आज दुपारून	भरणार (भरणें)
तो कागद	तो पाऊस	तो, ती बाग
उद्यां	माझ्याबरोबर	तें झाड
कामावर	किती	ती अडचण.

EXERCISES.

Write three sentences using the name of a town in the Fourth Case and the verb in the present future.

Write three sentences with the remote future expressing plans of work.

Write three sentences in the present future using the verb पाइजें.

Write three sentences using the remote future with the verb देजें.

Write three sentences using the present future of the verbs बसजें, देखजें, सांगजें.

LESSON XIV.

Pronouns, Adjectives and Adverbs.

DIVISION 1.—PRONOUNS.

आम्हाला पाणी पाहिजे. ते लोक आम्हांतून तिकडे गेले. आमची घरे कोणी बांधिली? म्यां तुम्हाला तेथे पाहिलें. कोण आहे? मी रामचंद्र आहे. तुम्हाला काय लागत आहे (पाहिजे)? मला कांहीं लागत नाही. त्वां काय केलेंस? मी पाण्यांत पडलों. मजशीं बोला. जो मला मारितो, तो तुला मारील. ज्यानें हें काम केलें, तो कोठें आहे? मजसाठीं जो तांगा पाठविला तो हाच आहे काय? तुम्ही कोणाला बोलाविलें? तुला कशाला [कां] मारिलें? तुला कशानें मारिलें? आपण कोठें जातां?

NOTES :—The pronouns have been used so much that the student needs only to summarize his deductions at this point.

It will be noted that the declension of the pronoun is like that of the noun in all respects.

The student should carefully fix the use of the pronoun जो.

The verb लागणें is used with many different meanings. Fix each meaning as it comes to hand.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—ADJECTIVES.

तें झाड उंच आहे. ती एक काठी लांब आहे. तुम्ही ते मोठे बैल पाहिले काय? मीं चार बैल पाहिले. ही गाडी नवीन (नवी) आहे. ती जुनी आहे. आम्ही मोठे बैल जुन्या गाडीला जुंपतो. तुम्हाला गरम पाणी पाहिजे काय? नको, मला थंड पाणी पाहिजे. त्या गरिबाला एक पैसा द्या. मी त्याला स्वच्छ कापड देतो. त्या ह्याताऱ्या मनुष्याला एक पुस्तक पाहिजे. नारिंगें स्वस्त आहेत. केळीं आतां महाग आहेत. तो मुलगा माझ्याहून उंच आहे.

NOTES.—The declinable adjectives agree with their nouns in number, person and gender, except in the Second and Fourth Cases where the adjective takes the crude form, *e.g.*, चांगल्या. मोठ्या.

It should be stated that in Marathi a predicate adjective is often called an adverb, although opinions differ.

Adjectives are often used without the nouns, *e.g.*, गरिबांस, वार्डटांस.

DIVISION 3.—ADVERBS.

तो घोडा लवकर पळतो. तो फार चांगला मुलगा आहे. मला फार वार्डिट वाटलें. मला फार वार्डिट वाटतें. मी आतां येतो. माझा मित्र आज आला. तो फार लवकर येईल. मी येथें आहे.

NOTES:—The adverb is throughout indeclinable. The predicate adjective is sometimes regarded as an adverb and then the adverb may be said to be declined like the adjective, *e.g.*, तो चांगला बोलतो. Without doubt चांगला is here an adverb but it agrees with तो in gender, number and case.

GRAMMAR LESSON.

See paradigms under “ Easy Lessons in Grammar ” pp. 63–68. The declension of the pronoun is like that of the noun.

The adjective is in like way declined with the endings used for the noun.

WORD LESSON.

लागत आहे [लागणें]	उंच	जुंपणें	तें कापड
ज्यानें [जो]	लांब	गरम	म्हातारा
मजसाठीं [मी साठीं]	नवीन, नवा,	थंड	स्वस्त
आपण	जुना	स्वच्छ	महाग

EXERCISES:—Write six sentences using as many pronouns as possible and in as many possible cases.

Write a sentence using every adjective in this lesson with some other noun than that here used.

Learn numbers up to a hundred. Take this as a separate lesson if necessary. Their usefulness will warrant the time spent in learning them.

Write four sentences using as many adverbs as possible.

LESSON XV.

Subjunctive and Imperative Moods.

DIVISION 1.—SUBJUNCTIVE MOOD.

तुझी नगरास जावें. त्यानें तें काम करावें. त्यानें तिकडे जावें, हें बरें आहे. तो तिकडे जावा, हें बरें आहे. तुझी जावें, हें मला बरें वाटतें. आह्मी आतां काय करावें? आह्मी कोणीकडे जावें?

NOTES :—The subjunctive is used in Marathi to express duty, obligation, fitness, etc.

The intransitive verb may be (1) in the neuter form in which case the subject is in the Third Case, or (2) it may agree with the nominative subject in gender and number. The first form is more generally in use.

The transitive verb will agree with its object in gender and number and the subject will be in the Third Case.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.

THE SUBJUNCTIVE MOOD. Inflected with चा, ची, चं.
Present Tense.

त्याला नगरास जायाचें आहे. त्याला तें काम करायाचें आहे. तुझाला आतां काय करायाचें आहे? मला माझा धडा करायाचा आहे. आझाला आज आमचें शेत पेरयाचें आहे. मला तुमच्या कामावर यायाचें आहे.

Past Tense.

मला तें करायाचें होतें. मला तिकडे जायाचें होतें, पण मी नाहीं गेलों. मला तो धडा करायाचा होता, पण मीं केला नाहीं. मला शळिल्ल जायाचें होतें, पण ताप आला.

NOTES :— The form of this Subjunctive is sometimes called a gerund.

The difference between the first form of the subjunctive and the second is that the latter expresses a stronger obligation or duty. **मी जावें** means “I may or should go ;” whereas **मला जायाचें आहे** means “I have to go” or “I must go.”

The past tense denotes an action that should have taken place but did not.

In the case of the inflected subjunctive with **चा, ची, चें**, of the intransitive verb, the verbal form is always neuter. In the case of the transitive verb, the verbal form always agrees with its object in number and gender.

Drill in Conversation.

DIVISION 3.—IMPERATIVE.

तो मुलगा पाहा. इकडे या. तिकडे जा. हें घेऊन जा. तें घेऊन या. तांगा आणा. पाणी आणा. जेवण आणा. मला तें करू द्या. मला तेवढें काम करून द्या. मला पाहू द्या.

NOTES :—The imperative is used like the English.

Get the difference in meaning between **करू द्या** and **करून द्या**.

GRAMMAR LESSON.

See Subjunctive Mood in Burgess's Grammar, page 149-151; or Navalkar's Grammar, page 94. Also the Imperative Mood Burgess's Grammar, page 151-152; Navalkar's Grammar, page 95.

WORD LESSON.

कोणीकडे.	घेऊन जा.	करून द्या.
पेरायाचें.	घेऊन या.	जाऊ द्या.
तें शेत.	करू द्या.	पाहू द्या.

EXERCISES:—Using the verb **आणें** make up a sentence in the subjunctive mood: (1) first form, (2) second form present tense, (3) second form past tense, (4) Imperative command, (5) Imperative petition.

In like manner make up sentences with the verbs **राहें** and **पाहें**.

Use the verb **पेकें** and give three sentences in the second subjunctive form, present tense, (1) masculine, (2) feminine, (3) neuter.

Write three sentences in the subjunctive mood, 2nd form past tense, (1) masculine, (2) feminine, (3) neuter, of the verb **पाठविणें**.

Give simple imperative forms, singular and plural, for **पेकें**, **बोलें**, **हणें**, **करें**, **पाहें**.

Take the same verbs and express a petition by the aid of the word **चा**.

LESSON XVI.

The Past Tense of To Be and the Past Perfect of the Regular Verb.

DIVISION 1.—PAST TENSE OF TO BE.

AFFIRMATIVE. [अ]

मी तेथे होतो. तो तेथे होता किंवा नाही मला ठाऊक नाही. ते नगरास काळ होते, पण आझी मुंबईस होतो. तुम्ही कोठे होता? शाळेत होतो. तूं रस्त्यावर होतास काय? होय, मी रस्त्यावर होतो.

NEGATIVE. (ब)

तो मुलगा काळ शाळेत नव्हता. तुम्हीही तेथे नव्हतां काय? त्याची वही घरी नव्हती. ती कोठे होती हे त्याला ठाऊक नव्हते. बिहिरीत पाणी नव्हते. गेल्या महिन्यांत पाऊस नव्हता. ते इकडे नव्हते. तुम्ही नव्हतां. आझीही नव्हतो.

NOTES:—Do not confuse the present tense of the verb होणे, [मी होतो, तूं होतोस] with the past tense of the verb to be [मीं होतो, तूं होतास]. See inflection of होणे in Easy Lessons in Grammar p. 87 and past tense of to be p. 86.

Drill in Conversation.

DIVISION 2.—PAST PERFECT REGULAR VERB.

काळ तुम्ही कोठे गेलां होतां? काळ आझी नगराला गेलों होतो. तूं हा धडा केला नाहीस? मीं केला होता. ती बता कोठे ठेविली होती? ती बत्ती मीं मेजावर ठेविली होती. यंदा मीं गड्ड पेरला, पण गेल्या सालीं बाजरी पेरली होती. काळ मीं गेलों नव्हतो, पण परवां गेलों होतो. काळ मीं गेलों होतो, पण परवां पुनः जाणार आहे. आज त्यानें चूक केली नाही, पण काळ केली होती. तो आज सकाळींच गेला होता.

NOTES:—The past perfect is in such common use that this alone is treated here. It should however be stated that there is a present perfect tense, (formed by the simple past and the present tense of *to be*), and also a future perfect (simple past and future of *to be*). The present perfect denotes an action completed but with reference to the present time. **तो घरीं गेला आहे.**

The past perfect (pluperfect) denotes an action as completed and finished without reference to the present time, *e.g.*, **तो घरीं गेला होता.** The future perfect expresses doubt or hesitation as to whether a certain action took place or not, **तो घरीं गेला असेल.**

Note difference in the past and future meaning of **परवां** depending entirely upon the tense of the verb for its meaning.

The English uses the simple past so commonly where the Marathi uses the past perfect that the student must spend time on this important tense to master its shade of meaning.

GRAMMAR LESSON.

Look up paradigms in Easy Lessons in Grammar, page 91, Present and Past Perfect.

WORD LESSON.

काल	ठेवली (ठेवणें)	तो गड्डू
रस्त्यावर	यंदां	पेरला (पेरणें)
गेल्या महिन्यांत	गेल्या वर्षी (गेलें वर्ष)	परवां (Past)
ती बत्ती	तें वर्ष	परवां (Future)

EXERCISES.

Write three sentences with the past tense affirmative of *to be* and the adverb **तिकडे**.

Write three sentences with the past tense negative *to be* and the adverb **इकडे**, the verb being in the 3rd person plural.

Write any four sentences using the simple past tense. Change the verbs to present perfects. Again change them to past perfects.

Write four sentences with the verb **ठवणे** in the past perfect, using any suitable nouns for object and location.

LESSON XVII.

Full Reviews of all the work in the Second Part.

PART III.

Future Study.

SUGGESTIONS FOR FURTHER STUDY.

DIVISION 1.—READING.

Take the Christian Literature Society's Marathi First Reader, Part I, Lesson 38.

Read the lesson *aloud* at least three times, getting all the meaning you can without the lexicon. Later get the meanings from your pandit, or in case of necessity find them in the lexicon.

Close the book and tell in Marathi all that you can of the reading matter, using your own words or those in the book.

Again, open and read and repeat the last operation. This will be found to be a great help in learning Marathi and Marathi idioms.

Repeat the same exercise with your pandit. The lesson can be further used as basis for question and answer in Marathi.

DIVISION 2.—WRITING.

Without the book write out all you can of the Reading Lesson.

Write something of your own production every day in Marathi and have the pandit correct it, *e. g.*, letters, short stories, talks on simple subjects, etc.

DIVISION 3.—GRAMMAR LESSON.

Write down the new grammatical forms found in the Reading Lesson. Look them up and master them or as many of them as you can. Remember that everything cannot be done at once.

DIVISION 4.—VOCABULARY.

Write down all new words in the lesson and get their meanings so far as possible through the Marathi. Your pandit can help you in this in the Marathi conversation. Use slips of papers for each word in case you find the device a help.

DIVISION 5.—MEMORIZING.

Memorize short stories in good Marathi. An excellent help.

Follow up the above suggestions from lesson to lesson. Do not get discouraged if the language does not come all at once.

Schedule of Marathi Examination at the close of the First Year, proposed by the Committee of the American Marathi Mission.

(Given now because of its suggestions.)

I. GENERAL METHOD.

The principal on which the examination is based is ability to use the language from the beginning. The candidate should therefore make himself use the language from the beginning, doing as much as possible with the pandit in the vernacular.

Most pandits will want to translate every new Marathi expression into what they think is its English equivalent, as they all learn their English by the translation method. By continued and strenuous reminder, however, many of them can be made to fall into the conversation method. After a time they will appreciate its merits and show no little ingenuity in explaining by pantomime or the use of familiar Marathi words the meaning of new words and phrases.

The student should also use every opportunity to converse with natives in Marathi from the start.

II. SPECIFIC METHOD.

The first book to be studied should be E. Fairbank's "START IN MARATHI." After the contents and method of this book have been thoroughly mastered the first book of the Christian Literature Society's Series of Readers should be studied by the method laid down in Mr. Fairbank's book. The central idea should always be kept in mind that the object of the study of material prescribed is not merely to understand the meaning of the text, but so to master its words, idioms and forms of sentences that they can be freely used. The Marathi forms should be made so familiar as to be the forms that naturally occur to the student for the expression of ideas in Marathi. It is more valuable to cover a very little ground in this way than to cover much ground by translation.

It is of value after a few months to begin to read at sight by oneself considerable amounts of simple Marathi. Provision is made in the requirements for matter for sight reading as well as matter for careful study.

III. GRAMMAR SECTION.

For the grammar section of the work the rules and paradigms in Darby's Primer are suggested. We do not recommend the use of Mr. Darby's transliteration, vocabularies or method of study. The student should make several Marathi sentences of his own to illustrate each grammatical form, as well as use those given by Mr. Darby. In the case of all common grammatical terms the Marathi names should be learned in place of the English. These names may be learned from the pandit and substituted for them in the text as the English terms are not the exact equivalent of the Marathi. Mr. Darby's Primer being a first edition contains mistakes which the pandit should be warned to note and correct.

IV. ADVANCED STUDY.

We recommend that the systematic study of grammar succeed the study of at least two readers by the method prescribed above in Section III and in Mr. Fairbank's book.

The candidate will not be held accountable for committing long lists, or for knowing all the details in Darby's Primer, but should have a good working knowledge of every grammatical point he treats. A large proportion of those points will come out in the ordinary study of the Readers and will therefore be mastered gradually, as occasion requires. Large emphasis should not be placed on committing Marathi grammar to memory until toward the end of the first year's work.

V. PRACTICAL HINTS AND DEVICES FOR STUDY.

(NOTE:—These are either in addition to those in Mr. Fairbank's book or a reiteration of them.)

a. The noun and its appropriate article should be learned together.

b. Every new sound or word should be learned direct from the pandit's lips. Every advance lesson should be read by the candidate phrase by phrase after the pandit.

c. Every word should be connected to the brain through all the senses. It should first be heard and seen, then spoken and finally written. If the word is an active verb the action should be given. If the object is available, it should be pointed to or handled.

d. We recommend that the student pay minute attention to all Marathi he hears, whether he understand it or not. Especial attention should be paid to the pronunciation of the anuswar, the aspirates, the cerebrals and dentals and ञ. A paper and pencil should always be at hand to note down points for enquiry, such as words whose sound is familiar but whose meaning does not immediately occur to one.

e. The candidate should never allow any well meaning friend to spell out Marathi words in English letters. The Marathi sounds should from the first be associated with the Marathi symbols.

f. We strongly recommend many kinds of drill. This is the work most irksome to the pandit and which he will try to shirk. A few suggestions are given below :—

(1) Common questions should be asked and answered by pandit and student with every common subject and object.

(2) Every doubtful or difficult pronunciation and every word mispronounced may be repeated over and over again both with the pandit and when by oneself.

(3) After the written exercise has been corrected by the pandit it should be rewritten as corrected.

(4) The writing and naming of numbers can be done back and forth in this same way, i. e., pandit should write ६४, the student should learn it, and vice versa.

(5) The using and naming of the different cases and tenses may be similarly mastered.

(6) A few of the most simple and interesting lessons should be committed to memory.

g. The pandit should come prepared to engage in a simple conversation with the student. Fruitful subjects are:

(1) Comparisons of every sort between India and the homeland.

(2) Questions about and descriptions of the school, the bungalow, what the pandit or student has just been seeing, etc., etc.

h. We recommend that words be written on slips of paper of uniform size and thumbed over and over until known. They should be reviewed every week, month, and at the end of six months, until really mastered. On the reverse side of these slips the Marathi definition of the words, a crude picture or any other device to suggest the meaning may be written.

i. In the same way lessons read should be reviewed every week, month and at the end of six months.

j. The candidate should have at least an hour and a half for preparation for each hour with the pandit.

k. No student should be content with less than perfect pronunciation.

l. Every student becomes discouraged again and again thinking he cannot master the language. Experience proves that any one by the expenditure of time and hard labour can learn to use Marathi.

REQUIREMENTS.

1. E. Fairbank's "START IN MARATHI."
2. Christian Literature Society's Readers I and II.
Stories in Government Readers I and II.
Gospel of Mark for careful study.
3. Gospel of John for sight reading.
4. Grammar portions of Darby's Primer.

BOOKS OF REFERENCE.

Navalkar's Grammar.

Molesworth's Marathi-English Dictionary.

Candy's English-Marathi Dictionary.

EXAMINATION SCHEDULE.

I.—Test in Ability to Write.

- N. B.*—OBJECT:—1. Use of the Balbodh character.
2. Use of simple language.

Marks.

1. Dictation of 10 lines from any passage in the Christian Literature Society's Readers I and II
- 20 and story portions of Government Readers I and II.

Marks.

2. Written answers to questions on any point in Darby's Primer. There shall always be given one or two questions more than the required number of
40 answers, the choice of questions to rest with candidate.

3. To write in Marathi the purport or abstract of some simple story or parable to be read in Marathi
40 at the time of examination by one of the examiners from one of the books given for mastery.

II.—Test in Ability to Pronounce and Understand.

20 1 To read 10 lines from any chapter in Mark.

2. To read a portion of a clearly written Balbodh
40 letter, allowing the candidate five minutes to look the letter over.

3. To tell in Marathi (or English) as much as possible of a story or passage from a Marathi book read by a native paragraph by paragraph, the book
40 not to have been previously read by the candidate.

III.—Test in Ability to Converse and Use Matter Studied.

1. To make clear to the examiners in Marathi or by action that the meaning of words in the books
20 given for mastery are understood.

2. To give in other connection and so far as possible in other Marathi words any idioms or constructions selected by the examiners from the books
60 given for mastery.

3. To converse for 10 minutes or more with a
100 native.

4. To paraphrase an entire section from one of
20 the books given for mastery.

SECOND EXAMINATION

(at end 2nd Year)

REQUIREMENTS.

The whole of "Easy Lessons in Grammar," C.L.S.

The reading of the following books :—

Pilgrim's Progress (Revised Edition.)	
Line upon Line	200 pages.
Balmitra Bk. I.	100 "
Hari and Trimbak	100 "
The Gospels and Acts.	
Government Readers III and IV.	
" Modi Readers I and II.	

EXAMINATION SCHEDULE.

I.—Test in Ability to Write.

Marks.

10. 1. To write from dictation 10 lines from Government Readers III and IV.
15. 2. To write from dictation in Modi 10 lines from Government Modi Readers I or II.
35. 3. Parsing of any ordinary passage in writing.
40. 4. To write an answer to a Marathi letter in Balbodh.

II.—Test in Ability to Pronounce and Translate.

- 20 1. Reading from any of the Gospels and Acts.
- 20 2. Reading from Modi Reader I and Acts.
- 20 3. Reading at sight any ordinary letter in Balbodh, such as helpers write to Missionaries.
- 40 4. Reading and translating from Marathi at sight from any passage selected by Examiners.

III.—Test in Ability to Speak and Understand.

- 35 1. Conversation for 10 minutes with a native.
- 35 2. A five minute talk on Scripture passage or verse.

Marks.

- 15 3. A five to ten minute exposition of a passage from the Gospel not previously assigned.
 - 15 4. Translation of the following Marathi Hymns in "Sacred Hymns," 257, 267, 322, 323, 421, 424.
-

PK
2358
F3

Stanford University Libraries
Stanford, California

Return this book on or before date due.

APR 21 1986

FEB 17 1986

